

Henri Guns (51)

.....

Functie: Controlemonteur
bij NedTrain
Passie: Dieren

In Beeld Beestenboel

Aan de rand van het Brabantse Maarheeze, een beetje verscholen, ligt een drassig paradijsje. “Welkom in mijn habitat,” zegt controlemonteur Henri Guns. “Dit is mijn vrijstaat. Hier ben ik vaker dan thuis. Heerlijk, bij mijn dieren.”

Henri woont op een steenworp afstand van zijn landje. Hij was van plan hier buxus en taxus te kweken, voor de handel. “En ik wilde hobbygroenteboer worden. Maar toen gingen kennissen verhuizen, zonder hun twee geiten. Die kwamen hier. Daarna kreeg ik damherten, van vrienden die gingen emigreren.”

Moeke, de vrouwelijke emoe, kreeg een schuilplaats tijdens de vogelpest. Henri verstopte haar hier. “Daarna is ze gewoon gebleven.” Het wijfje was in het begin een beetje eenzaam. “Ze riep constant ‘Boeoboebie’, dat is de lokroep voor een mannetje. Er kwam natuurlijk geen antwoord. Daarom kocht ik Pake, een mannetje, voor haar.”

Rijke stinkerd

Henri’s eerste lama was oorspronkelijk bestemd voor een rijke stinkerd uit Saoedi-Arabië. “Maar het beestje bleek één blauw oog te hebben. Iets dat niet perfect is, is daar niet geliefd. Dus kwam het dier bij mij.” Een ander spuugbeestje kwam van een kinderboerderij. “Als ze klein zijn, zijn ze schattig. Maar eenmaal volwassen lijken ze in de ogen van kinderen wel dinosaurussen. Deze was ook een beetje vals.” Henri praat over zijn lama’s alsof iederéén er een heeft. Inmiddels bestaat de kudde uit zes stuks. De jongste, Beatrix, is een paar dagen voor kerst geboren.

Kipcaravan

Het begrip Kipcaravan kreeg bij Henri een geheel nieuwe betekenis. Zijn vijftien fladderaars hebben een echte caravan als nachthok en broedplek. Als Henri bij zijn dieren overnacht, slaapt hij in een schuurtje

op een bed van stro. Ook alle beesten hebben schuilplekjes, vaak gemaakt van oude, houten speeltuinhuisjes. Henri’s katten liggen graag in de duiventil. “Dat gaat prima”, stelt hij ons gerust. “De duiven zoeken dan een ander plekje op. De beesten laten elkaar met rust.”

Het leven van de monteur speelt zich vooral op het landje af. Zijn vrienden zoeken hem daar op, en bij de plaatselijke supermarkt haalt hij dagelijks oud brood, fruit en groente. Dorpsgenoten hangen vaak een tas met bruikbaar eten aan zijn deur. “Mijn hele salaris gaat op aan de dieren. Maar ik vind het fijn om voor ze te zorgen, omdat

ik weet dat ze anders slecht terecht zouden zijn gekomen. Het voelt ook net alsof ze dankbaar zijn.”

Koenekoene

Binnenkort viert Henri zijn verjaardag op zijn domein. Het afdak en de enorme picknicktafel bieden genoeg ruimte voor een grote groep gasten. De vuurton verspreidt warmte, op gitaren wordt muziek gemaakt en er hangt een varkentje aan het spit. “Nee, niet mijn hangbuikzwijntje Koenekoene! Maar wel een scharrelvarken, natuurlijk.”

Tekst **Eleonor van den Dool**, Foto **Jos Lammers**

Henri heeft een paard, zes lama's, twee damherten, vier kalkoenen, vier geiten, vijftien kippen, tien poezen, vijftien duiven, een konijn, een hangbuikzwijn en twee emoes.